

6 χρήματα. Τέττα δ' ἀπεχομένος ἐνόμιζεν ἐλευθερίας ἐπιμελεῖσθαι· τὸς δὲ λαμβάνοντας τῆς ὄμιλίας μισθὸν ἀνδραποδιστὰς ἔαυτῶν ἀπεκάλει, διὸ τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς εἶναι, διαλέγεσθαι παρ' ᾧ ἀν λόγῳ βοιεν τὸν μισθόν. Ἐθαύμαζε δὲ, εἴτις, ἀρετὴν ἐπιγγελλόμενος, ἀργύριον πράττοιτο, καὶ μὴ γομίζοι τὸ μέγιστον κέρδος ἔξειν, φίλου ἀγαθὸν κτησάμενος, ἀλλὰ φοβοῦτο, μὴ ὁ γενόμενος καλὸς κἀγαθὸς τῷ τὰ μέγιστα εὐεργετήσαντι μὴ τὴν μεγίστην χάριν ἔξοι. Σωκράτης δὲ ἐπιγγείλατο μὲν ὅδεν πώποτε τοιότον ὅδεν· ἐπίστευε δὲ τῶν ξυνόντων αὐτῷ τὸς ἀποδεξαμένος, ἀπέρ αὐτὸς ἐδοκίμαζεν, εἰς τὸν πάντα βίον ἔαυτῷ τε καὶ ἄλλοις φίλοις ἀγαθὸς ἔσεσθαι. Πῶς ἀν δὴν ὁ τοιότος ἀνήρ διαφθείροι τὸς νέος; εἰ μὴ ἄρα οὐ τῆς ἀρετῆς ἐπιμέλεια διαφθορά ἐστιν. 9 Ἀλλὰ νὴ Δία, οὐ κατήγορος ἔφη, ὑπερορῶν ἐποίει τῶν καθε-

verum est, quod Graeci Grammatici tradunt, non ad unum Socratem omnia ibi spectare, sed omnium vitia in persona Socratis irrita esse.

Ern. Vide infra §. 31.

§. 6. τέττα δ'] Intellige τὰ χρήματα πράττεσθαι pro εἰσπράττεσθαι. *Ern.*

ἀπεχομένος] Lectionem marg. Steph. ἀπεχόμενος interpretatus est Leonclavius, temere. Nam accusatiuus vulgaris responderet sequenti τὸς λαμβάνοντας. In ed. Ernest. quarta est ἀποχομένος: ex quo operarum vitio quidam finixerunt ἀποσχομένος.

ἀπεκάλει] Hanc Steph. lectionem vulgari ἐπεκ. praetuli. Ita enim usurpare solet noster ἀποκαλεῖν infra §. 57. deinde I. 6. 13 et II. 2. 1. quod cum non recordaretur Zeune, alteram lectionem temere probauerat. Ceterum infra c. 6 argumentum hoc tractatur copiose, sed ἀνδραπ. non vocat, sed sophistas.

αὐτοῖς] Edd. vett. ἔαυτοῖς, minus recte.

§. 7. γομίζοι τὸ] Ibid. et in

ed. Paris. et m. Steph. est γομίζοιτο, vitiose.

κἀγαθὸς — μὴ τὴν] Haec defunt in MS. 2. *Ern.*

ἔξοι] Pro Steph. ἔχη, probante Ernesto restitui scripturam edd. vett. omnium, Paris., marg. Steph., MS. Vindob. I et Paris. I. Nec contemnendus est modus έξει in MS. Vindob. 2.

§. 8. τοιότον] Ed. Paris. τοιότο. sic supra I, 15.

αὐτῷ] Ibid. et in edd. vett. ἔαυτῷ, minus accurate. Ita Paris. 3.

ἄλλοις] In ed. Paris., marg. Steph. et apud Bessarionem est ἄλλοις, haud male. Ita et Paris. 3.

ἐπιμέλεια] Maxim. Tyr. Dissert. IX, 6 videtur legisse ἐπιτήδευσις et νέων post διαφθορὰ. Nam laudat Ἡ γὰρ ἀν καὶ τότο Σωκράτης ἡ χαλεπῶς ἐπεισε τὸς Ἀθηναῖς, ὡς ἡκ ἐστι διαφθορὰ νέων ἀρετῆς ἐπιτήδευσις etc. Certe illud νέων, quod orationis concinnitas probat, expressit Bessario, Nisi quis dicat, virtutem corruptionem adolescentium esse.